

Verbond Nederlandse Motorbootsport NIEUWSBRIEF

KNMC, Dukatenburg 90-11/6, 3437 AE Nieuwegein | september 2006 Jaargang 7, nr 6

Nederlands Platform voor Waterrecreatie

Er zit vaart in het Platform

De voorzitter in het midden (Roel Roeten) en het afscheid nemende lid Pieter de Vries van het Watersportverbond rechts in beeld. De plenaire vergadering van het Platform was in IJmuiden en we waren te gast bij de KNRM. Het motorbootverbond van de KNMC was vertegenwoordigd door John van Gelder, tevens fotograaf van deze foto.

Platform voor Waterrecreatie

De Kanobond trekt bij gedeputeerde Staten van Flevoland aan de bel voor recreatieve vaarroutes. Het Zwartboek (on)bedoelde gevolgen Natura 2000 is klaar, opgesteld door HISWA, Sportvisserij, Chartervaart, Watersportverbond en de RECRON.

Vaar- en Communicatiegedrag

De ontmoetingsavond van de recreatievaarders met binnenschippers 31 mei jl., georganiseerd door de Stichting voor Actieve Watersporters (S.A.W.) is zeer waardevol geweest. De resultaten zijn binnenkort hopelijk meetbaar en toezeggingen zijn gedaan.

VAMEX

Het Verbond van de KNMC is een van de vier organisaties die vaar- en marifoonexamens mag afnemen. De proefneming met beeldschermexamens door de KNMC is tot heden zeer succesvol gebleken. Gaat de klassieke manier van examineren (allemaal in een lokaal) verdwijnen.?

Jaarvergadering

van het Verbond Nederlandse Motorbootsport wordt zaterdag 9 december a.s. in Vianen gehouden. Een hoge opkomst van de aangesloten motorbootclubs en watersportverenigingen wordt verwacht, gezien het indrukkenende programma waar ieder bestuur haar profijt uit kan trekken.

Verslag Nederlands Platform voor Waterrecreatie

Niet alle leden zijn in IJmuiden aanwezig op de locatie, waar de Koninklijke Nederlandse Reddingsmaatschappij (KNRM) het Platform voor haar vergadering van juni jl. gastvrij onderdak verleende. Een dag om niet te willen missen zou ik zo zeggen, omdat na afloop van de vergadering de bestuursleden van de 18 watersportorganisaties werden uitgenodigd om een proefvaart met een reddingsboot te maken. Voor de kustzeilers, vissers, onderwatersporters, kanoërs en ook voor de motorboot-sporters een hele ervaring en indrukwekkend wat de KNRM met haar vrijwilligers presenteert.

Draagvlak voor natuur en natuurbeheer dreigt te verbrokkelen

Besproken in het Platform overleg is het Zwartboek dat op dinsdag 13 juni is overhandigd door 5 watersportorganisaties in Den Haag een petitie aan mevrouw J.M.G. Schreijer –Pierik, voorzitter van de Vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. Dit naar aanleiding van een door deze organisaties uitgebracht zwartboek over de (on)bedoelde gevolgen van het Europese natuurbeleid.

HISWA Vereniging, RECRON, het Watersportverbond, de Belangenvereniging Beroepschartervaart BBZ en Sportvisserij Nederland beschrijven aan de hand van voorbeelden waar het in de praktijk mis gaat met de Vogel- en Habitatrichtlijn en de vertaling van deze Europese richtlijnen in de Nederlandse natuurwetgeving. Door een rigide invulling van het Europese beleid, het strikt toepassen van het voorzorgsprincipe, ongenueanceerde aannames en een gebrek aan kennis over verstoring van vooral vogels, wordt de ruimte voor waterrecreatie sterk ingeperkt en dreigen recreanten soms zelfs van het water te worden geweerd. Aangezien 80% van ons binnenwater en 50% van ons buitenwater in 2000 is aangewezen als Europees natuurgebied zijn de belangen groot. Met het zwartboek benadrukken de 5 organisaties het belang van een verantwoord en duurzaam gebruik van het oppervlaktewa-

ter van Nederland. Net als bij onze buurlanden dient het Europese natuurbeleid daarbij voorwaardenscheppend te zijn voor de (water)recreatie, niet in de laatste plaats voor het behoud van maatschappelijk draagvlak voor natuur en natuurbeheer.

Een PDF van het “Zwartboek (on)bedoelde gevolgen Natura 2000” kan worden gedownload via de websites van www.knmc.nl, rubriek verbond Nieuwsbrieven

Stand van zaken vuilwaterproject

De Vereniging voor de beroeps chartervaart doet samen met de provincie Friesland, Rijkswaterstaat en de gemeenten Enkhuizen en Lelystad onderzoek naar de beste manier om vuilwater in havens af te geven. Er geldt nu nog geen wettelijke verplichting voor schepen met minder dan 50 passagiers om vuilwater af te geven maar de verwachting is dat dit over 10 jaar wel het geval zal zijn.

Om te voorkomen dat er tegen die tijd een onwerkbaar systeem verlangd wordt van de schipper, is er in 2005 een proefproject gestart. Gekozen is voor een systeem dat het vuile water zelf uit de vuilwatertank slobbert,

bijvoorbeeld gedurende de nacht. Gelijk met water en elektriciteit kan dan een dunne en flexibele slang gekoppeld worden aan een punt in het gangboord.

Op 29 april 2005 is het eerste vuilwaterstation voor de chartervaart op de Gependam geopend. Het gaat hier om een proefproject van twee

jaar, waarbij gekeken zal worden of deze manier van inzamelen (via een vacuümsysteem) werkbaar is. De eerste resultaten zijn goed te noemen, het systeem werkt zonder storingen en de aansluiting aan boord geeft geen problemen.

Bij succes van dit systeem zal het gaan gelden als standaard voor vuilwaterinzameling van charterschepen. Naast het project in Enkhuizen is er nog een proefproject gestart in de Bataviyahaven in Lelystad.

Nu er op twee locaties de mogelijkheid is om vuilwater af te geven, kan het systeem goed getest worden voordat het overal in Nederland geplaatst gaat worden.

(Vervolg op pagina 3)

*Als we niet uitkijken
wordt de ruimte voor
waterrecreatie sterk
ingeperkt!*

Toeristische Kanobond

En van de leden van het Platform – de kanobond – heeft bij de gemeente Zeewolde en de provincie Flevoland aan de bel getrokken betreffende de versnippering van de vaarwegen. Hoewel de plannen tussen de Hoge Vaart en Wolderwijd in eerste instantie gericht zijn op de toervaart met grote motorboten, biedt het ook goede kansen voor routegebonden vormen van kleine waterrecreatie, zoals kanovaren, roeien, varen met kleine motorboten en schaatsen, door gebruik te maken van aaneengesloten waterwegen, inclusief (recreatie)plassen en meren.

Er is een grote mate van overlap in de wensen van de routegebonden vormen van kleine waterrecreatie en toervaarders met grote boten, dus dit biedt goede vooruitzichten op combinatie van functies zonder dat dit veel extra hoeft te kosten.

In het ontwerp Omgevingsplan Flevoland 2006 staat vermeld:

Er zijn meer recreatieve voorzieningen nodig voor de inwoners van Flevoland en de provincie wil de bijdrage vergroten die het toerisme levert aan de economische ontwikkeling van Flevoland en aan de vitaliteit van het platteland.

De oostrand van Flevoland heeft als gebied nu reeds grote betekenis voor zowel de (water)natuur als de recreatie. Het gebied wordt nu nog gekenmerkt door vrij scherpe ruimtelijke scheidingen tussen de aanwezige functies, zoals tussen natuur- en landbouwgebied en (deels) tussen natuur en recreatiegebied.

De provincie beschouwt deze oostrand als zeer kansrijk. De Kanobond pleit voor het toegankelijk maken van waterrijke gebieden.

In de regio's wordt het gedaan

Een belangrijk discussiepunt was het probleem dat je als Platform namens 1 miljoen aangesloten watersporters wel beleid kan voeren, maar wie gaan het uitvoeren. Zowel

vanuit Brussel als uit Den Haag wordt alles gedelegeerd en komt tenslotte als kleine brokken bij de lagere overheden of in z'n algemeenheid in de regio's terecht. Die moeten het uitvoeren. De vraag is dan ook: hoe krijgen we die aan de slag.

De aanjaagfunctie zullen we gestalte gaan geven door de introductie van het co-managementschap.

Na afloop van de vergadering:
inschepen bij de KNRM

VEILIGHEID

Tot slot heb ik namens het Verbond Nederlandse Motorbootsport van de KNMC er voor gepleit om in het Platform een permanente commissie voor de Veiligheid te installeren. Voor alle 18 aangesloten leden is er continu aandacht aan veiligheidsvraagstukken nodig en de onderwerpen overlappen veelal de aandachtsgebieden van de diverse organisaties.

John van Gelder, bestuurslid
Verbond Nederlandse Motorbootsport van de KNMC

Vaar- en Communicatiegedrag

ACTUEEL

Ministerie bereid tot discussie over verplichting marifoon en vaarbewijs

Als de watersportbonden een vaarbewijs- en marifoonverplichting willen voor de drukste vaarwegen in ons land, dan is het Ministerie van Verkeer en Waterstaat bereid daarover te praten. Dat bleek 31 mei tijdens de inmiddels vijfde ontmoetingsavond tussen schippers en pleziervaarders in het K.S.C.C. Schipperscentrum in de Waalhaven in Nijmegen.

HANS PAPENBURG

Een overgrote meerderheid van de aanwezige beroeps- en recreatieschippers sprak zich tijdens de door het schipperscentrum en de Stichting voor Actieve Watersportbeoefenaars (SAW) georganiseerde bijeenkomst uit voor een vaarbewijs- en marifoonverplichting op drukke vaarwegen. „Waarom moet je wel een rijbewijs hebben als je met een klein Fiatje de snelweg op wilt, terwijl je met een jacht van 14,95 meter zonder vaarbewijs elk water op kunt?” verwoordde voorzitter Bernard van Welzenes de vrijwel unanieme mening van de zaal. Die zaal was overigens goed gevuld. De bezoekerslijst werd door 62 mensen getekend, onder wie 31 recreatievaarders. Het werkelijke aantal bezoekers - onder wie ook een aantal echtparen - lag hoger. Volgens de beheerster van het Schipperscentrum had zij vooraf 90 stoelen klaargezet en moest daarna nog een een tafel met zes stoelen worden bijgezet.

Nooit meer zonder marifoon...

Het echtpaar Franssen uit Tegelen toonde zich tijdens de ontmoetingsavond in het schipperscentrum in Nijmegen een warm voorstander van een marifoonplicht voor alle schepen op de drukke vaarwegen in ons land. Het echtpaar weet uit ervaring hoe belangrijk een goede communicatie kan zijn op het water.

„Een jaar of negen geleden voeren we met ons bootje van nog geen negen meter vanuit de sluis in Weurt de Waal op, toen ineens de motor uitviel”, vertelt mevrouw Lon Franssen na afloop van de bijeenkomst. „Met twee kleine kindjes aan boord gingen we ineens meer achteruit dan vooruit. Op datzelfde moment kwam ons zo’n groot containerschip achterop. Helemaal voorop dat schip stond een man te schreeuwen: ‘Aan de kant, aan de kant!’ Maar er viel niets aan de kant te gaan. Dat schip ging uiteindelijk maar net langs ons heen. Iemand met een marifoon aan boord heeft toen kennelijk alarm geslagen, waarna Rijkswaterstaat ons van het water heeft gehaald. We hebben direct daarna ons marifooncertificaat gehaald en een marifoon gekocht. Dat voelt toch een stuk prettiger. Eigenlijk is het onverantwoord om zonder marifoon aan boord zo’n grote drukke rivier op te gaan. Je kunt wel zeggen: ‘ik heb mobiele telefoon’, maar van de schepen bij jou in de buurt weet je het nummer niet. Per marifoon kun je ze wel bereiken...”

VAARBEWIJS

Nico Koedam, senior beleidsmedewerker van het programma Binnenvaart en Vaarwegen van het ministerie van Verkeer en Waterstaat, liet tijdens de bijeenkomst weten dat hij persoonlijk wel een vaarbewijsverplichting zou willen voor alle binnenwateren, voor schepen vanaf 7 meter. „Dan loop je in de pas met de ons omringende landen. „Maar verschillende belangenorganisaties zijn tégen zo’n algemene verplichting. Als ik bijvoorbeeld naar de verhuurbedrijven kijk... In 1982 is er een keus gemaakt en daarna is de grens niet meer bijge-

steld.” Volgens afgevaardigde Dick Sluijter van het Verbond Nederlandse Motorbootsport van het KNMC hoeft dat echter geen beletsel te zijn, om van een vaarbewijsplicht voor de doorgaande hoofdvaarassen in de nabije toekomst ‘een belangrijk punt van discussie’ te maken. „Er is een verschil tussen 100 procent verplichting en een gedeeltelijke verplichting”, zo lichtte hij toe. „Het gaat ons niet om dat jachtje op het Sneekmeer of op de Westeinder. Maar wie óók op de drukke vaarroutes wil varen, zou een vaarbewijs moeten hebben.” Hetzelfde geldt wat de KNMC betreft voor een eventuele marifoonplicht. Technische belemmeringen om een dergelijke verplichting door te voeren zijn er volgens Sluijter niet meer, nu sinds een jaar ook het gebruik van een draagbare marifoon is toegestaan. „Als je bij een open boot een dure en dus diefstalgevoelige marifoon inbouwt, is zo’n apparaat na twee dagen weg... Een portable marifoon is een stuk goedkoper en die kun je na het varen bovendien mee naar huis nemen.”

DRAAGVLAK

Volgens Koedam is een vaarbewijs- en marifoonverplichting uitsluitend haalbaar als daar binnen de sector zelf voldoende draagvlak voor is. „Als blijkt

dat deze wens er is, staan we er ook bij het ministerie voor open om de zaak verder inhoudelijk te regelen. Maar de acties zullen op het ogenblik vanuit de bonden zelf gestart moeten worden. “ Sluijter toonde zich namens de KNMC blij verrast met die toezegging: „Als watersportberaad hebben we al dikwijls aangedrongen op een discussie over de vaarbewijsplicht. Vanuit het ministerie was er dan altijd het geluid: nee daar beginnen we voorlopig niet aan. Nu is er kennelijk een opening en daar zullen we gebruik van maken.”

PRAKTIJK

Volgens de SAW ligt de nadruk bij de vaarbewijzen te eenzijdig op de theorie. Daarmee wordt volgens de stichting een ‘schijnveiligheid’ bewerkstelligd. De SAW - die voor haar eigen cursisten regelmatig praktijkvaartochten organiseert - pleit daarom al jaren voor een praktijkexamen. Volgens Sluijter is dat op dit moment echter onhaalbaar en ook niet echt nodig. „Nu al bezoeken per jaar zo’n 20.000 mensen een praktijkvaarschool in de vakanties. Ik moet er momenteel nog niet aan denken hoe je 30.000 praktijkexamens per jaar zou moeten afnemen. En moet je dat dan op een bromfiets doen of in een vrachtauto, oftewel:

op een waterscooter of op een schip van vijftien meter of langer? En moet het examen op de Waal worden afgenomen, of in Friesland op het Sneekermeer? Dat zijn allemaal dingen waaraan gedacht moet worden, voor je kraait dat je een praktijkexamen verplicht wilt stellen." Volgens de SAW bestaat het aantal deelnemers aan praktijklessen hoofdzakelijk uit zeilers, die in de vakanties zeilles nemen. „Praktijkvaarscholen die motorbootles geven zijn zeer beperkt, er zijn er misschien 25. Het aantal mensen dat hieraan deelneemt bedraagt hooguit 1000, maar eerder minder", zo stelt men bij de stichting.

BEGRIIP

Volgens Gelders afdelingsvoorzitter Rob van Reem van schippersvereniging Schuttevaer en chef van de dienst Waterpolitie Harrie Eling hebben verplichtingen in zijn algemeenheid slechts ten dele effect. „Een marifoonverplichting voor de drukke vaarwegen zou ik toejuichen, maar uiteindelijk is dat niet meer dan een begin", aldus Eling. „Het gaat er ook om dat je moet willen en kunnen communiceren. Of je nu groot of klein bent, je maakt met elkaar gebruik van het water. We hebben daar regels over afgesproken, maar soms gaat het mis. En dat blijkt dan vaak te zitten in het gedrag, in de voorbereiding en in het elkaar niet begrijpen. Alle technische communicatiemiddelen staan ons tegenwoordig ten dienste, maar desondanks nemen de zwaardere ongelukken alleen maar toe. Hoe bereik je nou dat we meer begrip voor elkaar krijgen? Volgens mij zit dáár een sleutelwoord."

KENNISNIVEAU

In een iets andere context kwam ook SAW-bestuurslid Rob Bouman tijdens de bijeenkomst tot de conclusie dat 'middelen' en 'begrip' op het water niet altijd hand in hand gaan. „Recreatieschippers met een marifooncertificaat hoor ik vaak verbaasd zeggen: 'Is die verkeerspost er ook voor ons?' Dat komt doordat de certificaatopleiding in zijn huidige opzet van dien aard is, dat mensen gewoon de vragen van buiten kunnen leren, zonder dat ze er voor wat betreft de praktijk ook maar iets van begrijpen.

Wat dat betreft moet ook het kennisniveau van de docenten omhoog. Sinds ongeveer driekwart jaar is er een vakgroep opleidingen recreatievaart, die zich daarmee bezighoudt. Op dit moment kan iedereen vaarbewijscursussen geven. Volgens een hele grote organisatie in ons land hoeft je daar zelfs helemaal geen nautische kennis voor te hebben. Daar zijn wij als vakgroep radicaal tegen."

NIET SERIEUS

Begrip over en weer speelde op meer fronten een belangrijke rol tijdens de ontmoetingsavond in Nijmegen. Zo kwam er van diverse kanten de klacht van aanwezigen, dat sluiswachters en binnenschippers de recreatievaart lang niet altijd serieus neemt, als die keurig volgens de geldende procedures per marifoon van zich laat horen. „En wat heb je aan communicatiemiddelen, als je niet weet wát je moet communiceren", voegde docent Klaus voor 't Hekke daar aan toe. „Wat moet je zeggen als er een schip achter je komt en je weet niet waar je bent?"

Onduidelijkheden in de bestaande regelgeving voor de scheepvaart werken miscommunicatie volgens Voor 't Hekke slechts in de hand: „Als ik cursisten voor het groot vaarbewijs de regels voor uitwijken en voorrang verlenen moet uitleggen, ben ik in een half uur klaar. Als ik die voor kleine schepen moet uitleggen, ben ik daar drie keer zo lang mee bezig. Als ik een moeilijke vraag wil stellen aan cursisten voor het groot vaarbewijs zeg ik: 'leg eens even uit welke borden voor kleine schepen niet gelden'. Dan wéét ik dat ze daar een hele tijd mee bezig zullen zijn. Nog zoiets: hoe kan ik 's nachts op het IJsselmeer zien dat het een klein schip is wat daar aan komt? De verlichting is namelijk precies hetzelfde als die van een groot schip. Hoe weet je dan wie er voorrang moet verlenen? Het zou allemaal veel gemakkelijker moeten zijn."

ACHTERUIT KIJKEN

Tijdens de discussieavond bleek al met al dat er nog veel te verbeteren valt op de Nederlandse vaarwegen. Volgens een aantal bezoekers zou er echter al véél kunnen worden gewonnen als met name de recreatieschippers

wat op drukke vaarwegen wat meer zouden wegblijven uit het midden en wat vaker simpelweg achteruit zouden kijken op hun schip. „Toen wij vroeger voor de sleep stonden, keken we driekwart van de tijd achterom", aldus een oud-schipper.

„Als wat meer mensen dat zouden doen, zou er al heel veel zijn gewonnen." Eén van de aanwezige recreatieschippers had het probleem inmiddels ondervangen: „Sinds vorig jaar heb ik een achteruitkijkspiegeltje op m'n boot zitten."

Overgenomen uit MOTORBOOT, juli 2006

De VAMEX kan weer vijf jaar volle kracht vooruit

Het is alweer ruim 14 jaar geleden, dat door de overheid het vaarbewijs werd ingevoerd. De KNMC werd toen samen met 4 andere bonden aangewezen als exameninstelling, hetgeen werd ervaren als een kroon op het werk van velen. De KNMC had zich immers al tientallen jaren ingespannen op het gebied van opleidingen en gaf ook zelf een vaarbewijs uit. Het staat zelfs als doelstelling in de statuten van onze vereniging: 'Het bevorderen van de veiligheid van de motorbootsport'.

Beeldschermlocatie bij de KNMC

De aanwijzing als exameninstelling geldt steeds voor een periode van vijf jaar. De huidige periode loopt eind van dit jaar af. Vier van de vijf bonden besloten 5 jaar geleden om nauwer te gaan samenwerken en hebben toen de VAMEX opgericht. Voor de juristen onder de lezers: de VAMEX is een CV met een stichting als beherend vennoot. Dit is een schot in de roos gebleken. Wij hebben daarmee een platform gecreëerd voor overleg met de overheid en een financieel draagvlak voor het inrichten van toetslocaties voor beeldschermexamens en automatisering.

Twee jaar geleden liet de overheid ons weten dat men het systeem van examinering klein vaarbewijs wenste te verbeteren. Uitvoerig overleg was het gevolg. Als gepensioneerde is het leuk om wat vrijwilligerswerk te doen, maar dit begon echt op werken te lijken.

Toen wij tijdens dat overleg ook nog te horen kregen, dat er aan werd gedacht om het CBR als exameninstelling aan te wijzen, moesten we echt met man en macht aan het werk. En gelukkig niet zonder resultaat. Kort voor de kabinetscrisis (!!!) kregen we een brief van de minister met de mededeling dat de VAMEX per 1 januari 2007 voor vijf jaar zal worden aangewezen als exameninstelling. Een en ander onder de voorwaarde dat een aantal zaken nog nader worden ingevuld. We konden dus met een goed gevoel op vakantie.

Wie ook met een goed gevoel op vakantie kon, was Govert Stigter, de echtgenoot van de financiële administratrice van de KNMC, An Stigter. Govert is ook zo'n gepensioneerde, die nog wat om handen moet hebben. Sinds 1 januari van dit jaar is hij als examenmanager verantwoordelijk voor het afnemen van examens met behulp van beeldschermen op onze toetslocatie in Nieuwegein. Hij heeft een bijna 10-jarige ervaring als locatievoorzitter bij het afnemen van de collectieve schriftelijke examens. Dick Sluijter, die op verzoek

van de VAMEX de toetslocatie voor beeldschermexamens in Nieuwegein heeft opgezet, leerde hem de verdere kneepjes van het vak. En met succes. In het begin waren er wat technische storingen en andere kinderziektes, maar het lukte toch altijd om de kandidaten examen te laten doen en de uitslag mede te delen.

'Je maakt overigens wel wat mee. De mensen staan soms stijf van de zenuwen. Zelf rustig blijven is dan het beste. Met een persoonlijke benadering en een bakje koffie probeer ik ze wat te kalmeren. Als zo iemand dan slaagt, is het echt feest,' zegt Govert. Gevraagd naar zijn vervelendste en zijn leukste ervaring antwoordt hij: 'Ik was op een middag alleen op kantoor en een kandidaat, die gezakt was, werd zo agressief, dat ik dacht dat hij mij zou aanvallen. Gelukkig gebeurde dat niet, maar ik zat in de trein naar huis nog te trillen. Maar je maakt ook leuke dingen mee. Een vrouw, die geslaagd was, was zo blij, dat ze mij om de hals viel. En ze zag er nog heel goed uit ook!'

De belangstelling voor de beeldschermexamens blijkt zo groot te zijn, dat de VAMEX nog een drietal toetslocaties gaat voorbereiden. Dit betekent niet dat de collectieve schriftelijke examens snel tot het verleden zullen behoren. Voor het komend examenseizoen heeft Bram van Ham alle locaties al weer ingepland. Bij een toenemend aantal beeldschermexamens zal het aantal schriftelijke examens waarschijnlijk afnemen. Maar hoe snel die afname zal zijn en op welke wijze die zal worden opgevangen is nog onderwerp van studie. Er blijft nog genoeg te doen de komende vijf jaar.

Arie Kwak,
voorzitter
Vebond Nederlandse Motorbootsport van de KNMC

Heerlijk geconcentreerd aan het werk

De belangstelling voor
beeldschermexamens blijkt
groot te zijn

Govert (re) feliciteert
een geslaagde kandidaat

Jaarvergadering van het Verbond

Noteer vast de datum: Zaterdag 9 december a.s.

Uitnodiging

Bezoek ook eens de nieuwe
website van het Verbond
van de KNMC
www.knmc.nl

De

ledenvergadering van het motorbootverbond is een nationale ontmoetingsdag bij uitstek!

De vergadering wordt gehouden in motel Vianen te Vianen, vlak langs de snelweg A2.

De besturen van de aangesloten motorbootclubs en watersportverenigingen hebben deze maand schriftelijk hiervoor een uitnodiging ontvangen.

Het bestuur ziet u graag op zaterdag 9 december om 10:30 uur.

